

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 listopada 2014 roku w sprawie z wniosku Skarbu Państwa – Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Ł. z udziałem E. P. o ustanowienie kuratora spadku po J. B. Sąd Rejonowy w Kutnie ustanowił E. P. zamieszkałą (...)/5 kuratorem spadku po J. B., zmarłej w dniu 22 stycznia 2013 roku w P., ostatnio stale zamieszkałej w S. oraz polecił kuratorowi spadku składanie sprawozdań raz na rok, w terminie do dnia 04 listopada każdego następującego po sobie roku, począwszy od dnia 04 listopada 2015 roku.

Apelację od powyższego postanowienia wniosła uczestniczka postępowania E. P., wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez wyznaczenie innej osoby do pełnienia funkcji kuratora. Zaskarżonemu orzeczeniu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 666 k.p.c. poprzez ustanowienie jej kuratorem spadku wbrew jej woli i przy wyraźnym jej sprzeciwie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest zasadna i skutkuje uchyleniem zaskarżonego postanowienia oraz przekazaniem sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Przede wszystkim wskazać należy, że wniosek o ustanowienie kuratora spadku jest zasadny, gdy spadkobierca nie objął spadku i zachodzi potrzeba czuwania nad spadkiem. Wskazane są tu przesłanki zasadności wniosku złożonego w sprawie niniejszej, które wymagają udowodnienia. Po pierwsze, wnioskodawca winien wykazać, że żaden ze spadkodawców nie objął spadku w posiadanie, po drugie zaś, że w związku z tym istnieje potrzeba czuwania nad całością spadku, po trzecie wreszcie, że nie jest wystarczające, aby nad spadkiem czuwał Sąd i konieczne jest wobec tego ustanowienie kuratora.

Konieczność podjęcia postępowania, w którym spadkodawca występował jako strona, i nieznanomość jego następców prawnych przez innego uczestnika nie mają nic wspólnego z żadną z powyższych przesłanek i nie uzasadniają same przez się wniosku o ustanowienie kuratora spadku. Wnioskodawca nie tylko nie udowodnił żadnej z okoliczności faktycznych uzasadniających zaistnienie powołanych wyżej przesłanek objętych treścią art. 666 k.p.c., ale nawet na nie się nie powołał, wskazując jedynie na niemożność prowadzenia dalszego postępowania bez wskazania kuratora spadku pozostałego po zmarłej J. B..

Wskazać również należy, że do pełnienia funkcji kuratora spadku może być zasadniczo wyznaczona jedynie osoba, która chce podjąć się jej wykonywania. Jedynie w przypadkach wyjątkowych, gdy przemawiają za tym nadzwyczajne względy o charakterze interesu publicznego lub ważnego interesu prywatnego, jest możliwe „przymuszenie” osoby do sprawowania funkcji opiekuńczej kuratorskiej. W typowych zaś sprawach warunkiem ustanowienia określonej osoby jako kuratora spadku jest jej zgoda w tym przedmiocie, co najmniej dorozumiana. W sprawie niniejszej zgoda uczestniczki E. P. na podjęcie funkcji kuratorskiej nie istniała. Na posiedzeniu jawnym przed Sądem Rejonowym w dniu

27 października 2014 roku wyraziła wyraźny sprzeciw przeciwko wyznaczeniu jej kuratorem spadku. Tym samym brak było podstaw, by wyznaczyć uczestniczkę E. P. na sprawowanie tej funkcji.

Rozpoznając ponownie sprawę zbada Sąd Rejonowy, czy zachodzi potrzeba ustanowienia w kuratora spadku, a jeśli tak, to czy zachodzi przypadek nieobjęcia spadku po J. B.. W razie potrzeby ustanowi kuratora spadku po ustaleniu osoby kandydata do objęcia tej funkcji.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 386 § 4 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.